

### [Jørgen Jørgensen.]

ske Folkekirke, og hvis man faar afskaffet den Tilmeldelsespligt til Menighedsraadene, som Kirkeministeren er Modstander af — og som jeg tror det overvejende Flertal i Rigsdagen er Modstander af —, vil det sige, at alle, der er Vælgere til Folketinget, ogsaa er Vælgere til Menighedsraadene. Hvordan vil man da begrunde, at disse Menighedsraad, der er valgt af de samme, som vælger til Rigsdagen, i særlig Grad repræsenterer Kirken? Hvad Grundlag er der for at sige, at Menighedsraad, der er valgt til at varetage lokale Opgaver i Sognet, og som er nyttige og formaalstjenlige til denne Opgave, men som dog ikke er udgaaet af et Valg af kirkepolitisk Karakter, i særlig Grad skulde repræsentere Kirken, medens den Rigsdag, der er valgt af de samme Vælgere, skulde være uden Mulighed for at tale paa Kirkens Vegne eller repræsentere kirkelige Synspunkter? Med den Logik, som ellers kendetegner det ærede Medlem Hr. Hvidberg, forstaar jeg ikke, at han vil ind i den Argumentation, for den kan ikke holde. Det virker heller ikke særlig overbevisende, Henvendelsen fra de kirkelige Myndigheder, det vil sige Præster, Biskopper og andre, som er imod en Udvidelse af Frihedslovgivningen paa det kirkelige Omraade. De samme kirkelige Myndigheder har paa ethvert Tidspunkt, naar der skulde gives Frihed for Menighederne, gives dem større Indflydelse inden for Kirken, været imod det. De samme Myndigheder var imod, da Valgmenighedsloven og Loven om Kirkers Brug blev gennemført. De gejstlige Myndigheder i Danmark har altid sat sig imod enhver Frihedsordning inden for Kirken paa det Tidspunkt, da den skulde gennemføres, men naar Ordningen var gennemført og den viste sig at tjene den danske Folkekirke og den kristne Menighed i Danmark, hvad denne Frihedslovgivning absolut har gjort, har de samme kirkelige Myndigheder erkendt, at det var rigtigt, det, der skete. Derfor kan denne Protest fra 500 Præster ikke gøre stærkt Indtryk, for det er næsten historisk fastslaaet, at Gejstligheden i saadanne Spørgsmaal altid tager fejl.

Jeg skal ikke sige mange Ord om denne Henvendelse fra Præsterne, men jeg finder det alligevel mærkeligt, at netop Præsterne vil tage det Standpunkt, de her har taget, at nægte at respektere Afgørelser, som træffes af Befolkningen, af den enkelte

Menighed. Man vil nægte at respektere en Præstevielse af Kvinder. Selv om det nu bliver fuldkommen lovligt, og selv om der er kirkelige Myndigheder, som vil være villige til at foretage en saadan Præstevielse, vender man sig denimod fra Præsternes Side. Det forekommer mig at være et mærkeligt Standpunkt i et demokratisk Danmark, at 500 Præster kan sætte deres Navn under noget saadant.

Et Punkt, der er fremført Gang paa Gang, ogsaa fra konservativ Side, naar man ønsker at faa Spørgsmaalet drøftet i et kirkeligt Udvalg, er, at man vil være sikker paa, at Lovgivningsmagten ikke paatvinger Kirken noget, som Kirken er imod. Det er det samme Argument, der anføres fra anden Side, ogsaa i Debatten her: at man vil ikke være med til en Ordning, hvorved en Præst paatvinges en Menighed. Jeg ved ikke, hvad man mener dermed. Der er ingen, der, naar denne Lov er gennemført, kan paatvinge nogen Menighed i Danmark en kvindelig Præst. Det, man fra disse Kredse søger at opretholde, er en Ordning, hvorved det forhindres, at en Menighed i Danmark, der ønsker en kvindelig Præst, faar denne Præst. Saadan er Forholdet. Naar det foreliggende Lovforslag er gennemført, vil denne Hindring være borte, men Talen om, at man herigennem vil kunne paatvinge en Menighed en kvindelig Præst, er uden Mening.

Den højtærede Kirkeminister var inde paa den samme Tankegang. Selv om Ministeren jo i øvrigt principielt er enig med os andre i, at nu bør Kvinder have Adgang til Præstestillinger, var han inde paa den Tankegang, at der bør ikke kunne ansættes en kvindelig Præst imod Menighedens Ønske i et Sogn. Og det vilde den højtærede Minister søge at hindre — idet han var foruroliget ved vort Forslag — ved at faa gennemført den Bestemmelse, han selv har foreslaaet, at Ministeren ikke skulde kunne udnævne en kvindelig Præst, medmindre der var Flertal for det i hvert af de Sogne, der hører under Pastoratet. Jeg maa sige, at den højtærede Ministers Synspunkter i saa Henseende — som jo deles af et Mindretal her i Salen — kan jeg ikke godkende. Menighedsraadene i et Pastorat optræder ved Præsteindstillingen, ved Indstillingen af en Præst, som en Enhed i alle Spørgsmaal. Man kan have vidt forskellige kristelige og kirkelige Synspunkter inden for de Menighedsraad, der i Fællesskab skal vælge